

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΔΑΦΝΗΣ – ΥΜΗΤΤΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ – ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»
<http://www.syllogosmakrygiannis.gr>
[e-mail: syllogosmakrygiannis@gmail.com](mailto:syllogosmakrygiannis@gmail.com)

Δάφνη, 12 Μαρτίου 2026

Αριθμ. Πρωτ.: 42/2025-2026

Προς: Μέλη μας

Ζωοδόχου Πηγής και Καβάλας
Δάφνη Τ.Κ. 17234
Πληρ.: Τάκης Ρουμπής τηλ. 6977393115
[e-mail: takisroumpis@yahoo.gr](mailto:takisroumpis@yahoo.gr)

Ανακοίνωση

Ο πρόσφατος θάνατος της εκπαιδευτικού Αγγλικής Γλώσσας σε Λύκειο της Θεσσαλονίκης αποτέλεσε μια αφορμή βαθιάς θλίψης, αλλά και έντονου προβληματισμού για την εκπαιδευτική κοινότητα. Πέρα από το ανθρώπινο πένθος, αναδύονται με οξύτητα ζητήματα που εδώ και χρόνια υποβόσκουν στις σχολικές αίθουσες: η έλλειψη σεβασμού προς τον ρόλο του εκπαιδευτικού, η διάρρηξη ορίων στη μαθητική συμπεριφορά, η αυξανόμενη πίεση και οι εξουθενωτικές συνθήκες εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται, σε αρκετές περιπτώσεις, μια μετατόπιση στη στάση μέρους των μαθητών απέναντι στους εκπαιδευτικούς. Η αμφισβήτηση δεν αποτελεί από μόνη της αρνητικό φαινόμενο. Αντιθέτως, είναι στοιχείο μιας δημοκρατικής παιδείας. Ωστόσο, όταν η αμφισβήτηση μετατρέπεται σε απαξίωση, ειρωνεία, επιθετικότητα ή συστηματική παραβίαση κανόνων, τότε το σχολικό περιβάλλον παύει να είναι ασφαλές και λειτουργικό. Η έλλειψη ορίων δεν πλήττει μόνο τον εκπαιδευτικό. Διαβρώνει συνολικά τη μαθησιακή διαδικασία και το παιδαγωγικό κλίμα.

Παράλληλα, οι σύγχρονες συνθήκες εργασίας επιβαρύνουν σημαντικά τον ρόλο του εκπαιδευτικού. Η διαχείριση πολυπληθών και ετερογενών τάξεων, η ανάγκη συνεχούς παιδαγωγικής και ψηφιακής προσαρμογής, η αντιμετώπιση περιστατικών σχολικού εκφοβισμού, η συναισθηματική υποστήριξη μαθητών με ποικίλες ανάγκες, αλλά και η γραφειοκρατική επιβάρυνση συνθέτουν ένα απαιτητικό και συχνά εξαντλητικό πλαίσιο.

Το φαινόμενο της επαγγελματικής εξουθένωσης (burnout) δεν είναι θεωρητική έννοια. Αποτελεί καθημερινή πραγματικότητα για πολλούς εκπαιδευτικούς που καλούνται να ισορροπήσουν ανάμεσα σε υψηλές προσδοκίες και περιορισμένους πόρους.

Σημαντικό παράγοντα επιβάρυνσης συνιστά και η αυξανόμενη παρεμβατικότητα μερίδας γονέων. Η συνεργασία σχολείου και οικογένειας είναι θεμελιώδης και επιθυμητή. Όταν όμως η συνεργασία μετατρέπεται σε αμφισβήτηση της επιστημονικής και παιδαγωγικής επάρκειας του εκπαιδευτικού, σε πίεση για «διευθετήσεις» ή σε δημόσια απαξίωση του έργου του, τότε διαρρηγνύεται η απαραίτητη σχέση εμπιστοσύνης. Ο εκπαιδευτικός βρίσκεται εκτεθειμένος, συχνά χωρίς επαρκή θεσμική στήριξη.

Η απαξίωση του εκπαιδευτικού έργου, η συρρίκνωση του κύρους του επαγγέλματος, η εστίαση αποκλειστικά στις «αδυναμίες» του συστήματος και η απουσία ουσιαστικής αναγνώρισης της προσφοράς των εκπαιδευτικών ενισχύουν το αίσθημα απομόνωσης και απογοήτευσης. Κι όμως, ο εκπαιδευτικός δεν είναι απλώς μεταδότης γνώσεων. Ο εκπαιδευτικός είναι παιδαγωγός, διαμεσολαβητής αξιών, σταθερό σημείο αναφοράς για τους μαθητές.

Ο προβληματισμός που γεννάται από τραγικά γεγονότα οφείλει να μετασχηματιστεί σε συλλογική ευθύνη και αναζήτηση λύσεων.

Ενδεικτικά:

- Ενίσχυση της θεσμικής προστασίας και στήριξης των εκπαιδευτικών, με σαφή πρωτόκολλα διαχείρισης παραβατικών συμπεριφορών και ουσιαστική διοικητική κάλυψη.
- Συστηματική επιμόρφωση στη διαχείριση τάξης, στη διαχείριση κρίσεων και στη συναισθηματική ανθεκτικότητα.
- Μείωση της γραφειοκρατίας και βελτίωση των αναλογιών μαθητών-εκπαιδευτικών, ώστε να καθίσταται εφικτή η ουσιαστική παιδαγωγική παρέμβαση.
- Καλλιέργεια κουλτούρας σεβασμού και ορίων μέσα από προγράμματα κοινωνικής και συναισθηματικής μάθησης που να εμπλέκουν μαθητές και γονείς.
- Ενίσχυση της συνεργασίας σχολείου-οικογένειας στη βάση αμοιβαίου σεβασμού, με σαφείς διακριτούς ρόλους.

Το σχολείο δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς όρια, αλλά ούτε και χωρίς σχέσεις εμπιστοσύνης. Η αποκατάσταση του σεβασμού προς τον εκπαιδευτικό δεν είναι ζήτημα αυταρχισμού. Είναι προϋπόθεση παιδαγωγικής ελευθερίας και ουσιαστικής μάθησης. Αν επιθυμούμε ένα σχολείο δημοκρατικό, συμπεριληπτικό και ανθρώπινο, οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι λειτουργοί του εργάζονται σε περιβάλλον ασφάλειας, αξιοπρέπειας και αναγνώρισης.

Ο θάνατος της εκπαιδευτικού δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποτελέσει απλώς μια θλιβερή είδηση της επικαιρότητας. Ας αποτελέσει αφορμή για ειλικρινή αυτοκριτική, ουσιαστικό διάλογο και συγκεκριμένες παρεμβάσεις που θα ενισχύσουν το κύρος, την προστασία και την ψυχική ανθεκτικότητα των ανθρώπων που καθημερινά στέκονται στις τάξεις, υπηρετώντας τη δημόσια εκπαίδευση.

Το Δ.Σ. του συλλόγου εκπαιδευτικών Π.Ε. «ο Μακρυγιάννης» εκφράζει τη βαθιά του οδύνη και τα συλλυπητήριά του στους οικείους της εκπαιδευτικού και απαιτεί την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Τάκης Ρουμπής

Η Γ. Γραμματέας

Ελισάβετ Σπυριδάκη